A

IEKMAL HISHAM HARUN lwn. SITI NORFAUZIAH SETAPA & YANG LAIN

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, IPOH
BHUPINDAR SINGH PK
[GUAMAN SIVIL NO: AA-21NCVC-4-03-2019]
B 27 JANUARI 2023

Abstrak – *Seorang pekerja dianggap bertindak dalam perjalanan pekerjaannya apabila dia melakukan tort jika tort itu sangat berkait rapat dengan pekerjaannya hingga adalah adil dan saksama untuk majikan bertanggungan secara vikarius untuk tort itu.*

C

TORT: *Penahanan salah – Tuntutan ganti rugi – Pegawai polis memalsukan minit dan tandatangan dalam kertas siasatan – Pihak menuntut ditahan secara salah dan dinafikan hak kebebasan diri berikutan pemalsuan oleh pegawai polis – Sama ada pegawai polis bertanggungan – Sama ada tort penahanan salah berjaya dibuktikan – Ganti rugi yang wajar diawardkan*

D

TORT: *Tanggungan vikarius – Tuntutan ganti rugi – Pegawai polis memalsukan minit dan tandatangan dalam kertas siasatan – Pihak menuntut ditahan secara salah dan dinafikan hak kebebasan diri berikutan pemalsuan oleh pegawai polis – Sama ada pegawai polis bertindak dalam perjalanan pekerjaannya apabila melakukan tort penahanan salah – Sama ada bawah kawalan majikan – Sama ada majikan bertanggungan secara vikarius terhadap perbuatan salah pegawai polis – Ganti rugi yang wajar diawardkan*

E

F Defendan pertama, seorang yang berpangkat Inspektor dan pegawai penyiasat narkotik, telah menangkap plaintif dan seterusnya membuka kertas siasatan. Susulan itu, permohonan reman dibuat di Mahkamah Majistret dan Majistret meluluskan reman selama enam hari. Reman plaintif kemudian disambung selama enam hari lagi. Plaintif dituduh di Mahkamah Majistret
G bawah s. 39B Akta Dadah Berbahaya 1952 ('ADB'). Timbalan Pendakwa Raya ('TPR') membuat satu laporan polis, menyatakan bahawa minit dalam kertas siasatan telah dipalsukan kerana tulisan pada minit tersebut bukan tulisannya. Pertuduhan terhadap plaintif dipinda, daripada s. 39B ADB menjadi s. 12(2)(3) ADB sebanyak tiga pertuduhan dan plaintif mengaku
H bersalah lalu dijatuhkan hukuman pemenjaraan. Pada masa yang sama, defendan pertama didapati bersalah memalsukan tandatangan pada kertas siasatan, dijatuhkan hukuman penjara dan dibuang kerja. Plaintif memulakan tindakan terhadap defendan-defendan berikutan penyalahgunaan kuasa oleh defendan pertama dan penahanan salah. Plaintif menuntut terhadap defendan-defendan: (i) ganti rugi am untuk tempoh dia ditahan iaitu selama
I 106 hari, dari 21 November 2016 semasa dia ditahan di Mahkamah Majistret untuk pertuduhan bawah s. 39B ADB dan seterusnya ditahan di penjara

hingga dia mengaku bersalah terhadap pertuduhan pindaan bawah s. 12(2) ADB pada 7 Mac 2017; dan (ii) ganti rugi teladan. Menyokong tuntutannya, plaintif menegaskan bahawa (i) dia ditahan secara salah dan dinafikan hak kebebasan diri bawah Perlembagaan Persekutuan berikutan pemalsuan minit dan tandatangan oleh defendan pertama yang seterusnya menyebabkan kemudaratan serta penyeksaan pada dirinya; dan (ii) pada masa pemalsuan tersebut dibuat, defendan pertama pertama adalah pegawai penyiasat kes plaintif yang menjalankan tugas awamnya dan bawah kawalan defendan kedua dan ketiga dan majikannya ialah defendan keempat. Oleh itu, defendan keempat bertanggungan secara vikarius terhadap perbuatan salah defendan pertama.

Diputuskan (membenarkan tuntutan):

(1) Terdapat penyalahgunaan kuasa oleh defendan pertama sebagai pegawai penyiasat kes dalam perjalanan pekerjaannya. Akibat perbuatan salah defendan pertama, plaintif telah dituduh bawah s. 39B ADB dan ditahan di penjara hingga pindaan pertuduhan dibuat oleh pihak pendakwaan. Oleh itu, plaintif ditahan secara salah dari 21 November 2016 hingga 7 Mac 2017. Plaintif berjaya membuktikan kesnya atas imbangan kebarangkalian terhadap defendan pertama. (perenggan 39 & 40)

(2) Perbuatan defendan pertama melakukan pemalsuan minit TPR dan dua orang pegawai polis lain tidak dipertikaikan oleh defendan-defendan. Defendan pertama seorang anggota polis berpangkat Inspektor dan ditugaskan menyiasat kes plaintif. Tugas dan tanggungjawab defendan pertama sebagai pegawai penyiasat menghendakinya mencatatkan minit dalam kertas siasatan untuk apa-apa siasatan yang dilakukan. Amat ketara bahawa tindakan membuat catatan minit dalam kertas siasatan sangat berkait rapat dengan perjalanan pekerjaan defendan pertama. Kerja memastikan minit dalam kertas siasatan disediakan dalam tempoh yang ditentukan dan kertas siasatan dirujuk pada TPR adalah tugas rasmi defendan pertama tetapi dia memalsukan minit TPR kerana ingin bercuti. (perenggan 24, 28, 29 & 30)

(3) Tindakan pemalsuan dibuat oleh defendan pertama semasa melaksanakan skop tugasnya. Pemalsuan minit dalam kertas siasatan tersebut sangat berkait rapat dengan perjalanan pekerjaan defendan pertama. Oleh itu, defendan kedua hingga keempat, iaitu majikan dan prinsipal defendan pertama hendaklah bertanggungan secara vikarius atas perbuatan defendan pertama. Tuntutan plaintif terhadap defendan kedua hingga keempat dibenarkan. (perenggan 30, 31 & 33)

(4) Plaintif mengalami kemudaratan kerana hak asasinya dicabul oleh defendan pertama dengan pemalsuan catatan dalam kertas siasatan yang mengakibatkan kebebasan diri plaintif tergugat. Ganti rugi am yang adil dan munasabah untuk penahanan salah adalah RM2,000 sehari, selama

106 hari, menjadikan jumlah ganti rugi am sebanyak RM212,000. Hal keadaan kes ini juga mewajarkan plaintif diberi ganti rugi teladan sebanyak RM30,000. Defendan-defendan diperintahkan membayar kos sebanyak RM25,000 kepada plaintif. (perenggan 46, 49, 55, 61 & 62)

Kes-kes yang dirujuk:

Abd Malek Hussin v. Borhan Hj Daud & Ors [2008] 1 CLJ 264 HC ***(dirujuk)***

Bernard v. A-G of Jamaica [2005] 2 LRC 561 ***(dirujuk)***

Borhan Hj Daud & Ors v. Abd Malek Hussin [2010] 8 CLJ 656 CA ***(dirujuk)***

Cashflow Horizon Sdn Bhd v. Subramaniam Paidathally & Anor [2010] 2 CLJ 487 HC ***(dirujuk)***

Fadiah Nadwa Fikri & Ors v. Konstable Fauziah Mustafa & Ors And Another Case [2015] 10 CLJ 259 HC ***(dirujuk)***

GMP Kaisar Security (M) Sdn Bhd v. Mohamad Amirul Amin Mohamed Amir [2022] 10 CLJ 669 FC ***(dirujuk)***

Guindarajoo Vegadason v. Satgunasingam Balasingam [2010] 6 CLJ 954 HC ***(dirujuk)***

Janagi v. Ong Boon Kiat [1971] 1 LNS 42 HC ***(dirujuk)***

Kamarul Azmi Ngah Supian Suri & Satu Lagi Lwn. Huslan Che Kussin & Yang Lain [2016] 1 LNS 1760 HC ***(dirujuk)***

Liew Geok Lan v. John Loh [1993] 3 CLJ 158 HC ***(dirujuk)***

Lister And Others v. Hesley Hall Limited [2001] UKHL 22 ***(dirujuk)***

Maslinda Ishak v. Mohd Tahir Osman & Ors [2009] 6 CLJ 653 CA ***(dirujuk)***

Rookes v. Barnard [1964] AC 1129 ***(dirujuk)***

Roshairee Abd Wahab v. Mejar Mustafa Omar & Ors [1997] 1 CLJ Supp 39 HC ***(dirujuk)***

Saul Hamid Pakir Mohamad v. Inspector Abdul Fatah Abdul Rahman & Anor [1999] 1 LNS 83 HC ***(dirujuk)***

Shaharuddin Abdul Rahman v. Satisah Ismail Sdn Bhd [1982] 1 LNS 29 ***(dirujuk)***

Syarizan Sudirmin & Ors v. Abdul Rahman Bukit & Anor [2010] 3 CLJ 877 HC ***(dirujuk)***

Tan Sri Norian Mai & Ors v. Chua Tian Chang & Ors [2015] 6 CLJ 1045 CA ***(dirujuk)***

Thompson v. Commissioner of Police of the Metropolis, Hsu v. Commissioner of Police for the Metropolis [1997] 2 All ER 762 ***(dirujuk)***

Timbalan Menteri Keselamatan Dalam Negeri, Malaysia & Ors v. Ong San Huei [2018] 3 CLJ 509 CA ***(dirujuk)***

Zulkiply Taib & Anor v. Prabakar Bala Krishna & Ors And Other Appeals [2015] 2 CLJ 766 CA ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:

Dangerous Drugs Act 1952, ss. 12(2), (3), 39B
Government Proceedings Act 1956, ss. 5, 6
Penal Code, ss. 211, 466, 471
Rules of Court 2012, O. 35 r. 1(2)

Bagi pihak plaintif - Subramaniyan A Nambiar; T/n Subramaniyan
Bagi pihak defendan kedua, ketiga dan keempat - Muhammad Fauzi Md Yusof; Peguam Kanan Persekutuan; Pejabat Penasihat Undang-Undang Negeri Perak

Dilaporkan oleh Najib Tamby

PENGHAKIMAN

Bhupindar Singh PK:

Pengenalan

[1] Dalam kes ini plaintif telah membawa tindakan terhadap defendan-defendan untuk penyalahgunaan kuasa oleh defendan pertama dan penahanan salah (false imprisonment). Plaintif menuntut ganti rugi am bagi tempoh dia ditahan secara salah dan ganti rugi teladan sebanyak RM1,000,000 daripada defendan-defendan.

Fakta Kes

[2] Pada 9 November 2016, plaintif telah ditahan oleh anggota Agensi Antidadah Kebangsaan Md Ilyas Syahmi bin Ibnu bersabit Sitiawan Repot 13478/16. Kemudiannya pada hari yang sama, defendan pertama yang merupakan seorang polis berpangkat Inspektor dan pegawai penyiasat narkotik Ibu Pejabat Polis Daerah Manjung, Perak telah menangkap semula plaintif serta membuat Sitiawan Repot 13482/16. Kertas siasatan telah dibuka di bawah s. 39B Akta Dadah Berbahaya 1952 ('ADB') oleh defendan pertama kerana jumlah dadah heroin yang dijumpai adalah seberat 36.40g.

[3] Selepas itu, pada 10 November 2016 permohonan reman ke atas plaintif telah dibuat di Mahkamah Majistret Seri Manjung Perak dan Majistret telah meluluskan reman selama enam hari mulai 10 November 2016 hingga 15 November 2016. Seterusnya, Majistret telah membenarkan reman plaintif disambung dari 16 November 2016 hingga 21 November 2016. Pada 21 November 2016, plaintif telah dituduh di Mahkamah Majistret Seri Manjung di bawah s. 39B ADB No. Kes MMSM (T) 81-26-11/2016 dan plaintif telah ditahan di penjara Tapah, Perak.

[4] Timbalan Pendakwa Raya ('TPR'), How May Ling telah pada 23 Februari 2017 membuat suatu laporan polis iaitu Sitiawan Repot 2223/17 yang menzahirkan bahawa minit dalam kertas siasatan bersangkut Sitiawan Repot 13482/16 telah dipalsukan kerana tulisan pada minit tersebut bukanlah tulisan beliau. Tambahan pula kertas siasatan berkenaan tidak pernah didaftar masuk ke Pejabat Pengarah Pendakwaan Negeri Perak pada bila-bila masa sebelum 20 Februari 2017.

[5] Fakta yang dipersetujui oleh kedua-dua pihak dalam kes ini, adalah bahawa defendan pertama telah memalsukan tandatangan TPR, Puan How May Ling dan telah arahkan begini:

(1) Kertas siasatan (K/S) dilihat.

(2) Sila tuduh (B1) (Plaintif) di bawah s. 39B ADB 1952 atas kesalahan mengedar 36.40gram Heroin.

(3) Barang kes dirampas dari dalam beg yang dipakai oleh (B1) semasa sebutan.

A (4) Pegawai Penyiasat diminta lampirkan rekod kesalahan lampau (B1) dalam K/S.

(5) Ujian saringan awal air kencing (B1) didapati positif untuk mop.

(6) Lapor kembali apabila perolehi Lap Kimia dan Lap Patologi.

B Tandatangan
How May Ling
Timbalan Pendakwa Raya
Perak Darul Ridzuan

[6] Juga tidak dipertikaikan bahawa pada 7 Mac 2017, pertuduhan C terhadap plaintif telah dipinda daripada s. 39B ADB kepada s. 12(2)/(3) ADB sebanyak tiga pertuduhan setelah arahan diberikan oleh Pejabat Pengarah Pendakwaan Negeri Perak berdasarkan laporan kimia dan patologi yang telah diterima. Plaintif telah mengaku salah dan dijatuhkan hukuman pemenjaraan oleh mahkamah. Setelah menjalani hukuman plaintif telah dilepaskan dari penjara pada 12 Disember 2017. D

[7] Dalam kertas siasatan yang berkenaan, defendan pertama juga telah memalsukan tandatangan dua orang pegawai polis lain iaitu Inspektor Noor Azlan bin Zaidin dan ASP Su That a/l Frat Kong. Keterangan mengenai pemalsuan yang dibuat oleh defendan pertama terdapat dalam laporan kimia E yang dipersetujui dan diterima oleh kedua-dua pihak.

[8] Akibat daripada laporan polis yang dibuat oleh TPR How May Ling, defendan pertama telah ditahan dan kemudiannya dituduh di bawah ss. 211, 466 dan 471/466 Kanun Keseksaan. Setelah didapati bersalah defendan pertama telah dijatuhkan hukuman pemenjaraan selama tiga tahun. Di F peringkat rayuan, hukuman pemenjaraan defendan pertama telah dikurangkan kepada pemenjaraan selama enam bulan dari tarikh hukuman (23 September 2019). Bagi pertuduhan di bawah ss. 466 dan 471 Kanun Keseksaan defendan pertama juga telah dikenakan hukuman denda sebanyak RM1,000 jika tidak bayar satu bulan penjara.

G **[9]** Melalui surat bertarikh 18 Disember 2018, defendan pertama telah dimaklumkan bahawa dia telah digantung kerja mulai 31 Oktober 2018 kerana terdapat sabitan kes jenayah di Mahkamah Sesyen SPRM Ipoh No. Kes AA-61-01-06-2017 dan telah dijatuhkan hukuman pemenjaraan selama tiga tahun bagi setiap pertuduhan. Setelah tamat rayuan kes defendan H pertama di Mahkamah Tinggi, dia telah dijatuhkan hukuman 'buang kerja' oleh Lembaga Tatatertib Polis Diraja Malaysia berkuat kuasa pada 14 April 2020.

I

Tuntutan Plaintif

[10] Semasa penghujahan, peguam yang bijaksana bagi plaintif telah bersetuju bahawa pihak plaintif hanya akan menuntut ganti rugi untuk penahanan salah bagi tempoh 106 hari sahaja iaitu dari 21 November 2016 hingga 7 Mac 2017. Tempoh ini bermula dari tarikh plaintif dituduh di mahkamah di bawah s. 39B ADB dan seterusnya ditahan di penjara sehingga plaintif mengaku salah terhadap pertuduhan pindaan di bawah s. 12(2) ADB.

[11] Plaintif menegaskan bahawa defendan pertama telah memalsukan minit dan tandatangan Inspektor Noor Azlan bin Zaidin, ASP Su That a/l Frat Kong dan TPR How May Ling. Berdasarkan pemalsuan minit ini defendan pertama telah menuduh plaintif di bawah s. 39B ADB. Natijahnya, plaintif telah ditahan secara salah dan dinafikan hak kebebasan diri yang diperuntukkan dalam Perlembagaan Persekutuan.

[12] Sehubungan dengan itu, plaintif menyatakan bahawa defendan pertama telah menjalankan tugas awamnya secara salah dan menyebabkan kemudaratan serta penyeksaan kepada plaintif. Plaintif menekankan bahawa defendan pertama telah melakukan perbuatan ini dalam perjalanan pekerjaannya sebagai seorang pegawai penyiasat dan semasa perkhidmatannya dengan defendan keempat. Pada masa tersebut defendan kedua dan ketiga ialah pegawai atasan defendan pertama, yang turut berkhidmat untuk defendan keempat.

[13] Menurut plaintif semasa defendan pertama melakukan pemalsuan tersebut, dia ialah pegawai penyiasat kes plaintif yang berada di bawah kawalan defendan kedua dan ketiga, dan majikannya ialah defendan keempat. Oleh itu, defendan keempat bertanggungan secara vikarius sebagai majikan terhadap perbuatan salah defendan pertama.

Kes Defendan-defendan

[14] Ingin dinyatakan defendan pertama tidak memfailkan pernyataan pembelaan dan tidak hadir sepanjang perbicaraan kes ini. Peguam Kanan Persekutuan ('SFC') yang mewakili defendan kedua, ketiga dan keempat ('D 2-4') telah menarik diri daripada mewakili defendan pertama kerana konflik kepentingan yang akan memudaratkan defendan pertama disebabkan defendan pertama telah dituduh untuk kesalahan jenayah oleh Jabatan Peguam Negara.

[15] Mengenai tindakan kecuaian dan/atau peninggalan yang dilakukan oleh defendan pertama, dalam pernyataan pembelaan D 2-4, mereka mengakui dan menyatakan seperti yang berikut:

(i) defendan pertama tidak merujuk kertas siasatan tersebut kepada Pengarah Pendakwaan Negeri Perak untuk suatu arahan lanjut;

(ii) defendan pertama telah memalsukan minit yang mengandungi cop dan tandatangan TPR How May Ling;

(iii) minit yang telah dipalsukan yang mengandungi cop dan tandatangan TPR How May Ling telah dimasukkan ke dalam kertas siasatan oleh defendan pertama;

(iv) tindakan defendan pertama pada masa material tidak mempunyai sebarang kaitan dan/atau tidak ada kena mengena dengan tugas rasmi defendan pertama sebagai pegawai narkotik;

(v) tindakan pemalsuan minit pada kertas siasatan dan pemalsuan tandatangan TPR bukanlah dalam skop kerja defendan pertama sebagai seorang pegawai narkotik; dan

(vi) tindakan defendan pertama juga adalah bersifat peribadi "frolic of her own" dan di luar kawalan defendan kedua hingga keempat.

[16] Selanjutnya, D 2-4 menyatakan bahawa defendan keempat tidak bertanggungan sama sekali menurut ss. 5 dan 6 Akta Prosiding Kerajaan 1956 ('GPA 1956') terhadap tindakan dan/atau peninggalan defendan pertama yang dilakukan atas kapasiti peribadi defendan pertama (frolic of her own). Sekiranya terdapat sebarang tanggungan sekalipun terhadap D 2-4, ia patut dipampas atau ditanggung rugi keseluruhannya secara peribadi oleh defendan pertama.

[17] Oleh itu, D 2-4 memohon agar tuntutan plaintif ditolak dengan kos.

Analisis Dan Dapatan Mahkamah

Isu Liabiliti-Liabiliti Vikarius – Sama Ada Perbuatan Itu Dilakukan Dalam Perjalanan Pekerjaan ('In The Course Of Employment')

[18] Isu yang perlu diputuskan dalam tindakan ini adalah sama ada D 2-4 bertanggungan secara vikarius terhadap perbuatan salah defendan pertama.

[19] Dalam kes *Lister And Others v. Hesley Hall Limited* [2001] UKHL 22, mahkamah telah memutuskan:

> [14] Vicarious liability is legal responsibility imposed on an employer, although he is himself free from blame, for a tort committed by his employee in the course of his employment.
>
> ...
>
> **The question is whether the warden's torts were so closely connected with his employment that it would be fair and just to hold the employers vicariously liable**. On the facts of the case the answer is yes. After all, the sexual abuse was inextricably interwoven with the carrying out by the warden of his duties in Axeholme House. Matters of degree arise. But the present cases clearly fall on the side of vicarious liability.
>
> ...

[70] But the precise terminology is not critical. The *Salmond* test, in either formulation, is not a statutory definition of the circumstances which give rise to liability, but a guide to the principled application of the law to diverse factual situations. **What is critical is that attention should be directed to the closeness of the connection between the employee's duties and his wrongdoing** and not to verbal formulae. This is the principle on which the Supreme Court of Canada recently decided the important cases of *Bazley v. Curry* 174 DLR (4th) 45 and *Jacobi v. Griffiths* 174 DLR (4th) 71 which provide many helpful insights into this branch of the law and from which I have derived much assistance.

[79] So it is no answer to say that the employee was guilty of intentional wrongdoing, or that his act was not merely tortious but criminal, or that he was acting exclusively for his own benefit, or that he was acting contrary to express instructions, or that his conduct was the very negation of his employer's duty.

[84] I would hold the school vicariously liable for the warden's intentional assaults, not (as was suggested in argument) for his failure to perform his duty to take care of the boys. That is an artificial approach based on a misreading of *Morris v. Martin*. The cleaners were vicariously liable for their employee's conversion of the fur, not for his negligence in failing to look after it. Similarly in *Photo Production v. Securicor Transport Ltd* the security firm was vicariously liable for the patrolman's arson, not for his negligence. The law is mature enough to hold an employer vicariously liable for deliberate, criminal wrongdoing on the part of an employee without indulging in sophistry of this kind. (penekanan ditambah)

[20] Kes *Lister* (*supra*) telah dirujuk dalam kes *Bernard v. A-G of Jamaica* [2005] 2 LRC 561 yang juga menerangkan pendekatan yang patut digunakan dalam menentukan liabiliti vikarius:

Lister is, however, important for a number of reasons, it emphasised clearly the intense focus required on the closeness of the connection between the tort and the individual tortfeasor's employment. It stressed the need to avoid terminological issues and to adopt a broad approach to the context of the tortious conduct and the employment.

...

The correct approach is to concentrate on the relative closeness of the connection between the nature of the employment and the particular tort and to ask whether looking at the matter in the round it is just and reasonable to hold the employers vicariously liable. In deciding this question a relevant factor is the risks to others created by an employer who entrusts duties, tasks and functions to an employee.

[21] Mahkamah Rayuan dalam kes *Zulkiply Taib & Anor v. Prabakar Bala Krishna & Ors And Other Appeals* [2015] 2 CLJ 766 dalam penghakimannya telah menggunakan pendekatan yang diputuskan dalam kes *Lister* (*supra*) dan menyatakan:

A [67] The above discussion may be summarised by stating that the common law requirement, which states that "an employee should act within the scope of his employment" to find his employer vicariously liable, has initially been interpreted by the courts in terms of the *Salmond* rule. An employee, according to the rule, was not acting within the scope of employments, if these wrongful actions or conduct was against the B employer's instruction or interest. The cases discussed above developed the standard test to include deviated actions of employees. These cases, especially the case of *F v. Minister of Safety and Security* (*supra*), formally introduced the close connection test into the common law principle of vicarious liability.

C [68] We respectfully agree with the decisions of the above cases. In our opinion, if a close connection between the deviated actions of an employee and the purpose or nature of his employment is established by certain factual evidence, an employee may be found to be acting within the scope of his employment.

D ...

We were satisfied that unlawful acts of the defendants were very closely connected with the acts that they were authorised to do so. In other words, the acts were not so divorced from their works.

[70] We agreed with the submissions of learned counsel for the plaintiff E that the impugned acts of the defendants were closely connected with the acts that they were authorised to do *ie*, "soal siasat".

[22] Daripada nas di atas adalah jelas dalam menentukan liabiliti vikarius, mahkamah memakai ujian yang menyatakan bahawa seseorang pekerja akan dianggap telah bertindak dalam perjalanan pekerjaannya apabila dia F melakukan tort jika tort itu sangat berkait rapat dengan pekerjaannya sehingga adalah adil dan saksama bagi majikan bertanggungan secara vikarius untuk tort itu. Mahkamah Persekutuan dalam kes *GMP Kaisar Security (M) Sdn Bhd v. Mohamad Amirul Amin Mohamed Amir* [2022] 10 CLJ 669 mengesahkan tentang pemakaian ujian kaitan rapat apabila memutuskan:

G [30] Be that as it may, the Australian High Court in *Prince Alfred College Incorporated v. ADC* [2016] HCA 37 expressed some misgivings about the approach taken by the UK Supreme Court in *Mohamud*. Even so, we do not think it is necessary to delve in detail the differences in the two cases. In the end, both those decisions approved of the close connection test in *Lister v. Hesley Hall Ltd* (*supra*) and it was only the way in which the test H is to be applied that was the subject of contention. With respect, the outcome of the application of the close connection test, in any event, would depend very much on the facts and circumstances of each case.

[31] In our considered opinion, and after considering the prevailing law we have set out in the foregoing discussion, the scope of vicarious liability I in a case where the employee committed an intentional wrong is underpinned by the following common denominators:

(i) the intentional wrong must be committed by the employee in the course of employment;

(ii) there must be connection between the wrongful act and the nature of the employment;

(iii) the nature of the employment is such that the public at large are exposed to risk of physical or proprietary harm; and

(iv) the risk is created by the employer, owing to the features of the business.

[32] Applying these factors to the instant case, we do not see how the High Court and the majority in the Court of Appeal had erred in applying the close connection test.

...

[40] The "close connection" test as we have earlier explained in the current appeal has been well accepted by this court in *Dr Kok Choong Seng & Anor v. Soo Cheng Lin & Another Appeal* [2017] 10 CLJ 529; [2018] 3 MLJ 685 and later in *Dr Hari Krishnan & Anor v. Megat Noor Ishak Megat Ibrahim & Anor And Another Appeal* [2018] 3 CLJ 427; [2018] 1 MLJ 281. Similarly, the Court of Appeal too had applied this test in *Zulkiply Taib & Anor v. Prabakar Bala Krishna & Ors And Other Appeals* [2015] 2 CLJ 766; [2015] 2 MLJ 607, *Datuk Seri Khalid Abu Dakar & Ors v. N Indra P Nallathamby & Another Appeal* [2014] 9 CLJ 15; [2015] 1 MLJ 353 and *Maslinda Ishak v. Mohd Tahir Osman & Ors* [2009] 6 CLJ 653; [2009] 6 MLJ 826. In adopting this test, the Federal Court adopted the English decision of *Various Claimants v. Catholic Child Welfare Society And Others* [2013] 2 AC 1, which followed a landmark case of the House of Lords in *Lister And Others v. Hesley Hall Ltd* [2001] UKHL 22 where the test was originally introduced.

...

It is therefore important to note that the "close connection" test must always be considered on the factual matrix and circumstances of each case and cannot apply independently without looking at each set of facts.

[23] Berbalik kepada kes di hadapan mahkamah, defendan keempat hanya akan bertanggungan secara vikarius sebagai majikan atau prinsipal tertakluk kepada peruntukan ss. 5 dan 6 GPA 1956. Seksyen 5 dan 6 tersebut dikemukakan seperti yang berikut:

Liability of the Government in tort

5. Subject to this Act, the Government shall be liable for any wrongful act done or any neglect or default committed by any public officer in the same manner and to the same extent as that in which a principal, being a private person, is liable for any wrongful act done, or any neglect or default committed by his agent, and for the purposes of this section and without prejudice to the generality thereof, any public officer acting or purporting in good faith to be acting in pursuance of a duty imposed by law shall be deemed to be the agent of and to be acting under the instructions of the Government.

A Limits of liability of the Government

6. (1) No proceedings shall lie against the Government by virtue of section 5 in respect of any act, neglect or default of any public officer, unless proceedings for damages in respect of such act, neglect or default would have lain against such officer personally.

B (2) Any written law which negatives or limits the amount of the liability of any public officer in respect of any act, neglect or default committed by that officer shall, in the case of proceedings against the Government under section 5 in respect of such act, neglect or default of such officer, apply in relation to the Government as it would have applied in relation to such officer if the proceedings against the Government had been C proceedings against such officer.

(3) No proceedings shall lie against the Government by virtue of section 5 in respect of anything done or omitted to be done by any person while discharging or purporting to discharge any responsibilities of a judicial nature vested in him, or any responsibilities which he has in connection D with the execution of judicial process.

(4) No proceedings shall lie against the Government by virtue of section 5 in respect of any act, neglect or default of any public officer, unless that officer was at the material time employed by the Government and paid in respect of his duties as an officer of the Government wholly out of the E revenues of the Government, or any fund certified by the appropriate financial officer for the purposes of this subsection or was at the material time holding an office in respect of which the appropriate financial officer certifies that the holder thereof would normally be so paid.

(5) For the purposes of subsection (4) the expression "appropriate financial F officer" means, in respect of the Federal Government, the Minister of Finance, and in respect of the Government of a State, the State Financial Officer, and, in the case of the States of Sabah and Sarawak, the State Minister responsible for finance.

[24] Perlu ditekankan bahawa perbuatan defendan pertama melakukan G pemalsuan minit TPR How May Ling dan dua orang pegawai polis lain tidak dipertikaikan oleh defendan-defendan. Plaintif menghujahkan berdasarkan s. 5 GPA 1956, defendan keempat hendaklah bertanggungan terhadap perbuatan salah defendan pertama manakala D 2-4 bertegas yang peruntukan ss. 5 dan 6 GPA 1956 tidak terpakai kerana tindakan defendan pertama dilakukan atas kapasiti peribadi.

H

[25] Walaupun tidak terdapat keterangan yang menunjukkan D 2-4 memberi kuasa kepada defendan pertama untuk melakukan pemalsuan tersebut, tetapi persoalan yang kritikal adalah adakah perbuatan defendan pertama yang menyalahi undang-undang sangat berkait rapat dengan perjalanan pekerjaannya sehingga ia boleh dirumuskan bahawa adalah adil I dan saksama bagi D 2-4 bertanggungan secara vikarius terhadap perbuatan defendan pertama.

[26] Bagi menjawab persoalan di atas, rujukan harus dibuat kepada keterangan plaintif dan defendan-defendan dalam kes ini. Keterangan ASP David Anak Mybonie (SD1) mendedahkan maklumat yang berikut:

P : Setuju ASP sebenarnya defendan pertama memalsukan 3 tandatangan pegawai iaitu Insp Nor Azlan, ASP Su That dan Timbalan Pendakwa Raya DPP?

SD1 : Ya YA.

P : Dan semasa defendan pertama membuat pemalsuan ketiga-tiga pegawai ini, beliau adalah pegawai penyiasat kes terhadap plaintif?

SD1 : Ya YA.

P : Juga pada masa itu, beliau juga adalah pegawai polis yang ditauliahkan untuk menjalankan tugas sebagai pihak polis?

SD1 : Ya YA.

P : Juga pada masa itu, defendan pertama adalah di bawah kawalan defendan 2 dan 3 dan adalah pekerja defendan 4?

SD1 : Ya YA.

SFC: ASP ada ditanyakan tadi bahawa semasa defendan membuat siasatan ini dan membuat perkara-perkara pemalsuan ini, dia di bawah kawalan D2, D3 dan D4 dan ASP jawab ya semasa disoal balas oleh peguam Plaintif. Boleh ASP terangkan kawalan yang bagaimana ASP?

SD1: Kerana semasa D1 melakukan perkara ini, dia adalah di bawah kuasa D2, D3 dan D4 sebagai majikan ataupun penyelia yang membayar gaji atau bertanggungjawab ke atas pegawai tersebut YA,

[27] Dalam ikatan B iaitu dokumen yang dikelaskan dalam Bahagian A, dokumen bilangan 1 'skop tugas pegawai penyiasat bahagian narkotik' di ms. 4 tercatat:

> Pegawai penyiasat akan membuat minit kertas siasatan kepada KBSJN Daerah dengan cadangan-cadangannya sekali. Seandainya OKT dicadangkan untuk dituduh ataupun tidak di mahkamah, pegawai penyiasat akan menyatakan alasan-alasan berhubung dengan cadangannya.

[28] Fakta yang tidak dapat dinafikan ialah defendan pertama merupakan seorang anggota polis yang berpangkat Inspektor. Defendan pertama juga ialah pegawai penyiasat yang ditugaskan untuk menyiasat kes plaintif. Tugas dan tanggungjawab defendan pertama sebagai pegawai penyiasat menghendakinya untuk mencatatkan minit dalam kertas siasatan bagi apa-apa siasatan yang dilakukan. Amat ketara bahawa tindakan untuk membuat catatan minit dalam kertas siasatan adalah sangat berkait rapat dengan perjalanan pekerjaan defendan pertama.

[29] Menurut keterangan SD1, defendan pertama telah memalsukan minit dan tandatangan tiga orang pegawai kerana tempoh reman akan tamat pada 21 November 2016, minit dalam kertas siasatan masih belum disiapkan oleh defendan pertama dan defendan pertama akan mula bercuti dari 17 November 2016 hingga 30 November 2016. Selanjutnya SD1 menjelaskan bahawa:

(i) jika reman tamat ia tidak boleh dilanjutkan;

(ii) reman untuk 39B dalam kes ini akan tamat 21 November 2016. Sepatutnya kertas siasatan hendaklah dirujuk kepada TPR sama ada untuk OKT dituduh di mahkamah ataupun dibebaskan; dan

(iii) defendan pertama tahu reman akan tamat tetapi tidak merujuk kepada TPR.

[30] Defendan pertama juga telah mengesahkan informasi yang tidak benar dalam permohonan cutinya apabila dia menyatakan:

> Saya mengesahkan bahawa saya tidak mempunyai kerja-kerja segera yang tertangguh dan tugas-tugas yang sedia ada telah ditaklimatkan kepada pegawai atasan dan pegawai pengganti ...

Kerja untuk memastikan minit dalam kertas siasatan disediakan dalam tempoh yang ditentukan dan kertas siasatan dirujuk kepada TPR ialah tugas rasmi defendan pertama, tetapi dia telah memalsukan minit TPR kerana ingin bercuti. Tindakan pemalsuan dibuat oleh defendan pertama dilakukan semasa melaksanakan skop tugasnya.

[31] Dalam kes ini walaupun terdapat pemalsuan minit oleh defendan pertama, pemalsuan minit ini dalam kertas siasatan tersebut adalah sangat berkait rapat dengan perjalanan pekerjaan defendan pertama. Alasan pemalsuan yang dikemukakan oleh SD1 jelas menunjukkan bahawa pemalsuan ini sememangnya dilakukan dalam perjalanan pekerjaan defendan pertama sebagai seorang pegawai penyiasat. Oleh itu, mahkamah tidak dapat menerima alasan SFC yang perbuatan pemalsuan ini merupakan "frolic of her own", kerana jelas perbuatan defendan pertama sangat berkait rapat dengan perjalanan pekerjaannya.

[32] Dalam kes *Maslinda Ishak v. Mohd Tahir Osman & Ors* [2009] 6 CLJ 653 Suriyadi Halim Omar HMR semasa menulis tentang liabiliti vikarius telah menerangkan:

> [15] Perusing the submissions of the parties, it was no surprise to see that both parties had supplied some near similar cases and, on that excuse we refer to some of them. In *Dyre and Wife v. Munday & Anor* [1895] 2 QB 742, CA Lord Esher MR ruled:

> The liability of the master does not rest merely on the question of authority, because the authority given is generally to do the master's business rightly; but the law says that if, in the course of carrying out his employment, the servant commits an excess beyond the scope of his authority, the master is liable.
>
> [17] In *Goh Choon Seng v. Lee Kim Soo* [1925] AC 550, apart from holding the same view as above, held that where a servant did some work for which he was appointed to do, but did in a manner not authorised, and would not have authorised had he known it, the master was nevertheless liable.
>
> ...
>
> As he took the unauthorised photographs, whilst in the course of the work or employment, for which he was instructed to carry out, at a time when the operation was in progress, the respondents must be held vicariously liable. In a nutshell, the evidence of snapping the photographs being so closely connected to his duties not only was overwhelming, but fitted well with the remarks of Lord Kilbrandon of *Keppel Bus Co Ltd v. Sa'ad bin Ahmad* (*supra*).

[33] Tindakan defendan pertama melakukan perbuatan yang menyalahi undang-undang, iaitu pemalsuan minit dalam kertas siasatan sangat berkait rapat dengan perjalanan pekerjaannya. Semasa menjalankan pekerjaannya defendan pertama telah melakukan pemalsuan minit, ia merupakan perbuatan yang sangat berkait rapat dengan tugas dan kewajipan defendan pertama sebagai seorang pegawai penyiasat dan anggota polis. Oleh itu, berdasarkan alasan yang dinyatakan di atas, D 2-4 yang merupakan majikan dan prinsipal defendan pertama hendaklah bertanggungan secara vikarius atas perbuatan defendan pertama. Maka, mahkamah membenarkan tuntutan plaintif terhadap D 2-4.

Kegagalan Defendan Pertama Hadir Di Mahkamah

[34] Sebagaimana yang dinyatakan sebelum ini, defendan pertama tidak memfailkan pernyataan pembelaan dan tidak hadir semasa perbicaraan kes. Defendan pertama juga tidak melantik peguam untuk membela dirinya dalam tindakan ini setelah SFC menarik diri daripada mewakili defendan pertama. Kes ini telah ditetapkan untuk perbicaraan pada 25 November 2021 hingga 26 November 2021, pada tarikh perbicaraan peguam yang bijaksana bagi plaintif telah memberitahu mahkamah bahawa defendan pertama telah dimaklumkan tentang tarikh perbicaraan melalui surat berdaftar bertarikh 10 November 2021.

[35] Aturan 35 k. 1 Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012 ('KKM 2012') memperuntukkan mengenai kegagalan mana-mana pihak untuk hadir pada tarikh perbicaraan:

A

1. Kegagalan untuk hadir oleh kedua-dua pihak atau salah satu pihak (A. 35 k. 1)

(1) Sekiranya, apabila suatu tindakan dipanggil untuk perbicaraan, tiada satu pihak pun hadir, Hakim boleh menolak tindakan itu atau membuat perintah lain yang difikirkannya patut.

B

(2) Sekiranya, apabila suatu tindakan dipanggil untuk perbicaraan, satu pihak tidak hadir, Hakim boleh meneruskan dengan perbicaraan tindakan itu atau apa-apa tuntutan balas semasa ketiadaan pihak itu, atau tanpa perbicaraan memberikan penghakiman atau menolak tindakan itu, atau membuat perintah lain yang difikirkannya patut.

C

[36] Setelah berpuas hati bahawa defendan pertama telah dimaklumkan mengenai tarikh perbicaraan dan peguam yang bijaksana bagi plaintif tidak memohon penghakiman terhadap defendan pertama, saya telah meneruskan dengan perbicaraan kes ini berdasarkan A. 35 k. 1(2) KKM 2012.

[37] Dalam kes *Shaharuddin Abdul Rahman v. Satisah Ismail Sdn Bhd* [1982]
D 1 LNS 29; [1982] 2 MLJ 79, Ajaib Singh H (pada ketika itu) telah menyatakan "The plaintiff or the defendant who stays away when an action is called on for hearing does so at his peril". Mahkamah dalam kes *Liew Geok Lan v. John Loh* [1993] 3 CLJ 158 telah memutuskan:

E

Having satisfied myself that the defendant has been duly informed of the hearing of this case and he not appearing without any explanation I proceeded to hear the plaintiff's case pursuant to O. 35 r. 1 of the Rules of High Court 1980.

F

In considering this particular case in view of the absence of the defendant I bear in mind the following principles of law, namely, that the plaintiff is required to prove her claim so far as the burden of proof lies on her. The proof will be limited to the allegations in the claim, in this case as contained in the originating summons and the supporting affidavits. (See: *Barker v. Furlong* [1891] 2 Ch 172 at p. 179].

G

Further, the plaintiff having proved her case is entitled to such relief as she claims and such other relief as is consistent therewith. (See: *Stone v. Smith* [1887] 35 Ch D 188; and *Kingdom v. Kirk* [1888] 37 Ch D 141].

[38] Berkaitan dengan isu kegagalan defendan untuk hadir pada tarikh perbicaraan, dalam *Guindarajoo Vegadason v. Satgunasingam Balasingam* [2010] 6 CLJ 954 mahkamah telah menerangkan:

H

[6] So what is the position that obtains when the defendant does not turn up at the trial? There are two aspects to this. The first consequence is, as I have said elsewhere (*Anne Lim Keng See v. Malayan Banking Berhad* [2009] 10 CLJ 34; [2009] 1 LNS 588), that if one party appears and the court is ready to hear the matter on its merits, then the testimony of all the witnesses present must be heard before a decision is pronounced (see also *Shaharuddin Abdul Rahman v. Sitisah Ismail Sdn Bhd* [1982] CLJ 261; [1982]

I

CLJ (Rep) 747). The second aspect is that unless the evidence is inherently implausible, the court will have to accept such evidence presented as true since no evidence to the contrary has been adduced (*Takako Sakao v. Ng Pek Yuen & Anor* [2010] 1 CLJ 381; [2009] 1 LNS 1059; *Wasakah Singh v. Bachan Singh* [1931] 1 MC 125).

[39] Berdasarkan keterangan di hadapan mahkamah, adalah jelas bahawa defendan pertama telah melakukan pemalsuan minit dalam kertas siasatan bersabit kes jenayah plaintif. Terdapat penyalahgunaan kuasa oleh defendan pertama sebagai seorang pegawai penyiasat kes dalam perjalanan pekerjaannya. Akibat perbuatan salah defendan pertama, plaintif telah dituduh di bawah s. 39B ADB dan ditahan di penjara sehingga pindaan pertuduhan dibuat oleh pihak pendakwaan. Oleh yang demikian, plaintif telah ditahan secara salah dari 21 November 2016 hingga 7 Mac 2017.

[40] Setelah meneliti dan menilai keterangan saksi-saksi dan segala dokumen yang dikemukakan dalam kes ini, mahkamah mendapati bahawa plaintif telah berjaya membuktikan kesnya atas imbangan kebarangkalian terhadap defendan pertama. Oleh itu, tuntutan plaintif terhadap defendan pertama dibenarkan.

Isu Mengenai Kuantum

[41] Peguam yang bijaksana bagi plaintif dalam penghujahannya memohon agar mahkamah ini membenarkan tuntutan ganti rugi dan kos seperti yang berikut:

(i) ganti rugi am untuk penahanan salah, penyalahgunaan kuasa oleh defendan pertama dan penyalahgunaan proses mahkamah selama 106 hari x RM30,000 sehari, sebanyak RM3,180,000;

(ii) ganti rugi teladan sebanyak RM1,000,000;

(iii) ganti rugi teruk sebanyak RM500,000;

(iv) faedah pada kadar 5% setahun dari tarikh penghakiman sehingga penjelasan penuh;

(v) kos tindakan ini sebanyak RM200,000; dan

(vi) lain-lain perintah yang Mahkamah Yang Mulia anggap patut dan sesuai.

[42] Bagi menyokong tuntutan ganti rugi yang dikemukakan oleh plaintif, nas-nas berikut telah dirujuk:

(i) *Abd Malek Hussin v. Borhan Hj Daud & Ors* [2008] 1 CLJ 264;

(ii) *Fadiah Nadwa Fikri & Ors v. Konstable Fauziah Mustafa & Ors And Another Case* [2015] 10 CLJ 259;

(iii) *Kamarul Azmi Ngah Supian Suri & Satu Lagi lwn. Huslan Che Kussin & Yang Lain* [2016] 1 LNS 1760;

(iv) *Cashflow Horizon Sdn Bhd v. Subramaniam Paidathally & Anor* [2010] 2 CLJ 487;

(v) *Syarizan Sudirmin & Ors v. Abdul Rahman Bukit & Anor* [2010] 3 CLJ 877; dan

(vi) *Roshairee Abd Wahab v. Mejar Mustafa Omar & Ors* [1997] 1 CLJ Supp 39.

[43] Mahkamah Rayuan dalam kes *Tan Sri Norian Mai & Ors v. Chua Tian Chang & Ors* [2015] 6 CLJ 1045 telah merujuk kepada buku *McGregor on Damages* dan menjelaskan mengenai taksiran ganti rugi bagi penahanan salah, seperti yang berikut:

> [58] in *McGregor on Damages*, it was observed by the learned commentator that:
>
> > The details on *how damages are worked out in false imprisonment are few: generally it is not pecuniary loss but a loss of dignity and the like and is left much to the jury's and judge's discretion. The principal heads of claim would appear to be the injury to liberty*, *ie*, the loss of time considered primarily from a non-pecuniary viewpoint, and the injury to feelings, *ie*, the indignity, mental suffering, disgrace and humiliation with any attendant loss of social status and injury to reputation ... In addition there may be recovery for any resultant physical injury, illness or discomfort ... further any pecuniary loss which is not too remote is recoverable; there appears to be no modern reported cases ... that any loss of general business or employment is recoverable would seem to follow from *Childs v. Lewis* ...
>
> [61] Case-law in respect of damages for false imprisonment, was reviewed in *Penguasa Tempat Tahanan Perlindungan Kamunting, Taiping & Ors v. Badrul Zaman PS Md Zakariah* (*supra*). **The award** of RM3,000,000 pegged at the rate of RM20,000 per day and discounted at 50% **was reduced to an award of RM300,000, effectively amounting to RM1,000 per day**.
>
> [62] This court in *Penguasa Tempat Tahanan Perlindungan Kamunting, Taiping & Ors v. Badrul Zaman PS Md Zakariah* (*supra*) has stated that the **total amount for longer periods is not a case of simple arithmetical progression, but that damages awarded must be 'sufficient'** since it will be in the public interest to award more than nominal damages "in order to give reality to the protection afforded by law to personal freedom". This is because the fact remains that the false imprisonment remains one and the same. False imprisonment is not a separate wrong each determined upon a daily, weekly or monthly basis. Nor is it upon an hourly or minute by minute basis. Nevertheless it is unarguable that although the severity of false imprisonment is not necessarily upon an arithmetical progression, the longer the false imprisonment the more severe is the tort, in our view, the circumstances is always relevant including the reasons given for the arrest and detention, whether efforts

made to seek release was actively resisted, if a person did not seek release, but was happy to remain in detention *albeit* unlawfully, he cannot be said to have suffered much loss of dignity and *he should not use the occasion for lucrative income by claiming damages. Ultimately the damages is for what is pleaded, the evidence adduced in respect thereof, and only for damages that is reasonably foreseeable and reasonable*. (penekanan ditambah)

[44] Dalam *Timbalan Menteri Keselamatan Dalam Negeri, Malaysia & Ors v. Ong San Huei* [2018] 3 CLJ 509, Mahkamah Rayuan semasa memutuskan rayuan tentang kuantum penahanan salah menyatakan:

[12] As to quantum, learned counsel for the plaintiff argued that the learned judge had correctly applied the 'progressively reducing scale' test. Learned counsel argued that the plaintiff worked as an offshore oil driller and has suffered tremendously during the long period of wrongful detention. **The amount of RM300,000 awarded by the learned judge for wrongful detention of 355 days is not excessive and is reasonable**.

...

There is nothing to show that the award of RM300,000 is manifestly high or that the award was a wholly erroneous estimate of the damages or wrong in law.

[24] For the foregoing reasons, we find no merits in the issues raised by the defendants in the appeal. We therefore dismissed the appeal with costs. (penekanan ditambah)

[45] Mahkamah telah meneliti dan mempertimbangkan nas-nas yang dikemukakan oleh pihak plaintif. Berkaitan dengan kes *Abd Malek Hussin* (*supra*) yang telah membenarkan ganti rugi sebanyak RM1,000,000 bagi penahanan salah, ingin dinyatakan bahawa Mahkamah Rayuan telah mengakaskan keputusan ini (lihat: *Borhan Hj Daud & Ors v. Abd Malek Hussin* [2010] 8 CLJ 656). Cara kiraan yang digunakan oleh plaintif iaitu RM30,000 sehari adalah berdasarkan petikan berikut dalam kes *Abd Malek Hussin* (*supra*):

General Damages For Wrongful Arrest And Detention For 57 Days

[52] Encik Sivarasa, learned counsel for the plaintiff, after referring to several case authorities, submits that the **appropriate amount for an unlawful detention of 24 hours in Malaysia would be in the region of RM25,000 to RM30,000**. He concedes that an award for a period of 57 days **should not be a simple arithmetic calculation but would also have to be adjusted**. Learned counsel submits that a simple mathematical approach gives 57 multiplies by (say) RM25,000 which amounts to RM1,425,000. He, however, submits that **an appropriate amount would be about half of that sum**, that is to say, RM700,000. In my judgment this is a reasonable proposition.

A

> [53] Encik Sivarasa further submits that there are **a number of significant aggravating factors** in the treatment of the plaintiff during the detention as detailed above in this judgment. The aggravating factors are the breach of the plaintiff's constitutional and fundamental rights, including right of access to counsel: the denial of access to family members within a reasonable time and frequency of the visits; the length of the period of solitary detention; the interrogation for 19 days on matters not related to internal security; the repeated assault of being handcuffed and blindfolded each time the plaintiff was moved from his cell, which is a distressing experience: and the injury to the plaintiff's reputation as a consequence of the arrest and detention. Learned counsel submits that the total amount of general damages for false imprisonment taking into account such aggravating factors should be increased to RM1,500,000. I am in agreement that there are aggravating factors and that the amount of RM700,000 should be increased taking into account these aggravating factors. But I think increasing the amount of RM700,000 to RM1,500,000 is rather too excessive. In my judgment, taking into account the aggravating factors, the award for false imprisonment should be increased from RM700,000 to RM1 million.
>
> (penekanan ditambah)

[46] Dalam kes ini plaintif mengalami kemudaratan kerana hak asasinya dicabul oleh defendan pertama dengan pemalsuan catatan dalam kertas siasatan yang mengakibatkan kebebasan diri plaintif tergugat. Pada hemat saya, jumlah ganti rugi am bagi penahanan salah plaintif mestilah adil, memadai dan munasabah. Ganti rugi yang diberikan hendaklah merupakan pampasan yang sewajarnya bagi kehilangan kebebasan plaintif bagi tempoh dia ditahan secara salah dan bukannya jumlah yang berlebih-lebihan atau melampau sebagai hadiah atau kekayaan kepada plaintif.

[47] Pada pendapat saya, jumlah RM3,180,000 bagi penahanan salah yang dituntut oleh plaintif adalah sangat tinggi dan melampau. Dalam pernyataan tuntutan plaintif telah menyatakan bahawa defendan pertama telah menjalankan tugas awamnya secara salah dan dengan niat jahat dan untuk menyeksa dan mendera plaintif. Plaintif tidak mengemukakan sebarang keterangan dalam kes ini mengenai apa-apa penyeksaan dan penderaan yang dialaminya semasa dia ditahan. Bahkan keterangan plaintif hanya menunjukkan bahawa dia telah ditahan secara salah sahaja dan tanpa apa-apa aduan atau episod buruk yang lain.

[48] Dalam kes *Saul Hamid Pakir Mohamad v. Inspector Abdul Fatah Abdul Rahman & Anor* [1999] 1 LNS 83, mahkamah telah memutuskan:

> In this case the Plaintiff in his Statement of Claim alleged to having suffered "mental distress, humiliation, and injury" and "loss of promotion opportunities" arising from the criminal charges preferred but has not given any particulars neither was any evidence led nor any document produced in support of his claim as to damages ...

I hold that the failure on the part of the Plaintiff to lead evidence or produce documents to determine quantum allegedly due to him is fatal to the Plaintiffs case. At the end of trial as there was no evidence to support the Plaintiff's claim as to damages I hold that the Plaintiff has therefore not discharged the onus on him and accordingly not entitled to any.

[49] Fakta kes ini berbeza sekali dengan nas-nas yang dikemukakan oleh plaintif kerana dalam kes ini tiada keterangan mengenai dignity, reputasi, kecederaan kepada perasaan, penderitaan mental, perkara yang memalukan atau mengaibkan, atau perbuatan yang menekan, menghina atau menindas plaintif secara fizikal dibentangkan semasa perbicaraan. Bersandarkan keterangan dan hal keadaan kes ini, saya mendapati ganti rugi am yang adil dan munasabah bagi penahan salah (merangkumi perenggan 34(a) hingga (c) pernyataan tuntutan) ialah RM2,000 sehari, selama 106 hari menjadikan jumlah ganti rugi am sebanyak RM212,000.

[50] Beralih kepada ganti rugi teladan, Zawawi Salleh HMR (pada ketika itu) dalam *Zulkiply Taib* (*supra*) telah merujuk kepada kes *Rookes v. Barnard* [1964] AC 1129 yang menjelaskan tentang kategori ganti rugi teladan seperti yang berikut:

It would be recalled that in that case Lord Devlin specified the following three categories of cases where they could be awarded:

(a) Where there is 'oppressive, arbitrary or unconstitutional action by the servants of the government';

(b) Where 'the defendant's conduct has been calculated by him to make a profit for himself which may well exceed the compensation payable to the plaintiff; and

(c) Where they are expressly authorised by statute.

[75] An important point to note is that the three categories of conduct above are to be read disjunctively. The House of Lords in *Broome v. Cassell* [1972] AC 1027, said that "servant of the government should be widely construed" to include anyone exercising governmental power.

[51] Seterusnya dalam kes *Zulkiply Taib* (*supra*) mahkamah telah memutuskan walaupun defendan telah dijatuhkan hukuman penjara, plaintif masih boleh menuntut ganti rugi teladan dan menggariskan faktor yang perlu diambil kira dalam menentukan ganti rugi teladan:

How To Calculate Awards Of Exemplary Damages

[86] Among the matters that the court might properly consider in deciding on the quantum of an award of exemplary damages are discussed in *McGregor on Damages*, 16th edn, 1997, at p. 306 *et seq*. They include the followings: (i) such awards are to be moderate; (ii) the conduct of the parties may properly be taken into account; (iii) the quantum of a compensatory award may influence the quantum of an exemplary award;

A (iv) the relevance of any criminal penalty (on the basis that "punishing twice for the same misconduct offends against the basic principles of justice ..." p. 310, para. 467).

[87] In the case of *NSW v. Deity* [2007] NSWCA 303, Tobias JA set out the general principles as to exemplary damages (at paras. [85] to [88]). The B touchstones are:

(i) The considerations are quite different from compensatory damages and there need be no necessary proportionality between the assessments;

(ii) It is intended to punish the defendant for conduct showing a C conscious and contumelious disregard for the plaintiff's rights and to deter him from committing like conduct again;

(iii) The social purpose is to teach a wrongdoer that "tort does not pay";

(iv) It is to assuage any urge for revenge felt by victims and to discourage any temptation to engage in self-help likely to endanger D the peace;

(v) It marks the court's condemnation of the defendant's behaviour; and,

(vi) It is an exceptional remedy which was rarely awarded and then only where there is high-handed, insolent, vindictive or malicious E conduct.

(See also *Laksmana Realty Sdn Bhd v. Goh Eng Hwa* [2005] 4 CLJ 871; [2006] 1 MLJ 675 and *Nurasmira Maulat Abd Jaffar & Ors v. Ketua Polis Negara & Ors* [2015] 2 CLJ 231 (Civil Appeal No: W-01-339-10-2013).

F **[52]** Mahkamah dalam kes *Thompson v. Commissioner of Police of the Metropolis*, *Hsu v. Commissioner of Police for the Metropolis* [1997] 2 All ER 762 telah memutuskan:

Finally the jury should be told in a case where exemplary damages are claimed and the judge considers that there is evidence to support such a G claim, that though it is not normally possible to award damages with the object of punishing the defendant, exceptionally this is possible where there has been conduct, including oppressive or arbitrary behaviour, by police officers which deserves the exceptional remedy of exemplary damages.

H **[53]** Keterangan SD1 semasa pemeriksaan balas mendedahkan bahawa:

P : Ini soalan saya berasaskan siasatan ASP, adakah pemalsuan tandatangan pegawai polis dan DPP dalam kes ini satu perkara yang ini saja atau pernah berlaku?

SD1 : Pernah berlaku YA.

I P : Oleh pegawai yang sama?

SD1 : Pengalaman saya ya YA.

P : Berapa kes macam itu?

SD1 : Siasatan saya setakat ini ada 3 kes YA. 1 untuk pegawai yang sama, 1 untuk pegawai lain.

P : 1 untuk yang ini? So ada dua lain?

SD1 : 1 lain.

P : 1 atau 2?

SD1 : 2 orang lain. IO lain.

P : Oh IO lain. So ada 2 IO buat macam ini?

SD1 : Ya YA.

P : Berapa orang mangsa selain daripada Plaintif ini?

SD1 : 2 orang mangsa.

P : Selain daripada Ikmal?

SD1 : Ya.

P : Adakah mangsa-mangsa ini Malaysia atau dari luar negara.

SD1 : Luar negara YA.

P : Dan *modus operandi*nya sama? Memalsukan tandatangan pegawai, DPP dan tuduh mangsa-mangsa ini di bawah Sek. 39B?

SD1 : Ya YA.

P : Adakah tindakan tatatertib diambil oleh pihak polis terhadap I0 lain yang membuat tindakan sama?

SD1 : Ya YA.

[54] Setelah mengkaji dan menghayati segala keterangan dalam kes ini, sememangnya jelas tindakan pemalsuan minit kertas siasatan oleh defendan pertama sebagai seorang polis merupakan tindakan yang tidak berperlembagaan. Sepatutnya sebagai seorang polis, defendan pertama hendaklah menegakkan undang-undang dan menjalankan tugas mengikut lunas undang-undang. Terbukti dalam kes ini, tindakan pemalsuan tandatangan dan minit TPR untuk menuduh seseorang di bawah s. 39B ADB telah dilakukan beberapa orang pegawai penyiasat narkotik, termasuk defendan pertama.

[55] Tindakan pemalsuan minit dalam kertas siasatan oleh defendan pertama yang telah dilakukan dengan sewenang-wenangnya untuk menuduh plaintif di bawah s. 39B ADB tidak boleh dipandang ringan oleh mahkamah. Tambahan pula dengan memberi arahan yang dipalsukan ini, plaintif telah ditahan secara salah. Berdasarkan panduan yang diterangkan dalam nas di atas, saya berpendapat hal keadaan kes ini mewajarkan plaintif diberikan ganti rugi teladan.

[56] Pada penelitian saya, jumlah ganti rugi teladan sebanyak RM1,000,000 yang dituntut oleh plaintif merupakan jumlah yang terlalu tinggi. Perlu ditekankan bahawa plaintif tidak mengemukakan sebarang keterangan lain bagi menyokong jumlah ganti rugi teladan yang dituntut. Setelah mengambil kira keseluruhan keterangan, saya berpendapat bahawa jumlah ganti rugi teladan yang munasabah ialah RM30,000. Fakta bahawa defendan pertama telah menjalani hukuman pemenjaraan selama enam bulan bagi kesalahannya telah juga dipertimbangkan.

[57] Mengenai ganti rugi teruk, plaintif telah berhujah berdasarkan fakta unik kes ini ganti rugi teruk sebanyak RM500,000 perlu diberikan oleh mahkamah. Harus dijelaskan bahawa pernyataan tuntutan plaintif tidak menampilkan tuntutan mengenai ganti rugi teruk. Prinsip undang-undang yang mantap ialah pihak-pihak terikat dengan pliding masing-masing. Hakim Sharma dalam kes *Janagi v. Ong Boon Kiat* [1971] 1 LNS 42; [1971] 2 MLJ 196 telah memutuskan:

> A judgment should be based upon the issues which arise in the suit and if such a judgment does not dispose of the questions as presented by the parties it renders itself liable not only to grave criticism but also to a miscarriage of justice. It becomes worse and is unsustainable if it goes outside the issues. Such a judgment cannot be said to be in accordance with the law and the rules of procedure. It is the duty of the Courts to follow the rules of procedure and practice to ensure that justice is done.

(lihat: *Samuel Naik Siang Ting v. Public Bank Bhd* [2015] 8 CLJ 944; *Gurbachan Singh Bagawan Singh & Ors v. Vellasamy Pennusamy & Other Appeals* [2015] 1 CLJ 719 dan *R Rama Chandran v. Industrial Court Of Malaysia & Anor* [1997] 1 CLJ 147).

[58] Oleh itu, memandangkan cabang ganti rugi ini tidak dituntut oleh plaintif, maka atas alasan ini sahaja tuntutan tersebut boleh ditolak. Walau bagaimanapun saya akan mengupas tentang tuntutan ganti rugi teruk yang dipohon. Dalam kes *Fadiah Nadwa Fikri & Ors* (*supra*) mahkamah telah merujuk kepada penghakiman *Roshairee Abd Wahab* (*supra*) yang menyatakan:

> [34] In *Roshairee Abd Wahab v. Mejar Mustafa Omar & Ors* [1997] 1 CLJ Supp 39; [1996] 3 MLJ 337, James Foong J (as he then was) followed *Broome v. Cassell & Co Ltd* [1972] AC 1027 and awarded aggravated damages. The head note (9) reads as follows:
>
> > An aggravated damages was to compensate the plaintiff for injuries affecting his feelings arising out of the tortuous acts of the defendants. In assessing this, all circumstances of the case must be taken into account, including the character of the plaintiff: The plaintiff was entitled to self-respect and dignity. By the acts of the first and second defendants he has suffered humiliation, loss of pride and self-esteem ...

> [44] This court considers that aggravated damages are appropriate to compensate the plaintiffs for the injuries to their feelings and the humiliation arising out of the tortuous acts of the defendants. SP2 during cross-examination stated "saya tidak dibenarkan berpakaian lengkap. Disuruh tanggalkan baju dalam". SP1-SP4 in their witness statement had stated that they were given lock-up uniforms of "sepasang baju dan seluar berwarna oren terang ... Kami juga tidak dibenarkan memakai bra dan selipar juga kena ditanggalkan".

[59] Dalam kes *Thompson* (*supra*) mengenai isu ganti rugi teruk, mahkamah telah memberikan pencerahan yang berikut:

> There is also a greater problem of awarding exemplary as well as aggravated damages in the class of action under consideration because the very circumstances which will justify the award of aggravated damages are probably the same as those which make it possible to award exemplary damages. This accentuates the risk of a double counting.
>
> Aggravated damages can only be awarded where they are claimed by the plaintiff and where there are aggravating features about the defendant's conduct which justify the award of aggravated damages.
>
> (8) If the case is one in which aggravated damages are claimed and could be appropriately awarded, the nature of aggravated damages should be explained to the jury. Such damages can be awarded where there are aggravating features about the case which would result in the plaintiff not receiving sufficient compensation for the injury suffered if the award were restricted to a basic award. Aggravating features can include humiliating circumstances at the time of arrest or any conduct of those responsible for the arrest or the prosecution which shows that they had behaved in a high-handed, insulting, malicious or oppressive manner either in relation to the arrest or imprisonment or in conducting the prosecution. Aggravating features can also include the way the litigation and trial are conducted.

[60] Sebagaimana yang diterangkan sebelum ini, tidak wujud keterangan yang menunjukkan bahawa terdapat apa-apa tindakan defendan pertama yang memalukan atau, menjatuhkan harga diri atau maruah plaintif (perenggan 49 dan kes *Saul Hamid Pakir Mohamad* (*supra*) dirujuk). Berkenaan perbuatan defendan pertama yang bersifat menekan, sembarangan dan tidak berperlembagaan semasa melakukan pemalsuan minit, ia telah dirangkumi dalam pemberian ganti rugi teladan. Berdasarkan penerangan di atas, tuntutan untuk ganti rugi teruk ditolak.

[61] Perbicaraan kes ini hanya mengambil masa dua hari dan dua orang saksi sahaja yang memberi keterangan. Meskipun ia mengambil masa dua hari, tempoh sebenar perjalanan kes ini adalah untuk beberapa jam sahaja. Pernyataan saksi plaintif panjangnya ialah dua muka surat dan keterangannya pada 25 November 2021 mengambil masa lebih kurang 50 minit. Manakala

A saksi defendan selesai memberi keterangannya pada 26 November 2021 dalam masa satu jam sahaja. Kes ini tidak melibatkan sebarang isu undang-undang yang rumit atau kompleks. Oleh itu, mahkamah telah memerintahkan agar defendan-defendan membayar kos sebanyak RM25,000 kepada plaintif, yang didapati adalah wajar dan berpatutan.

B **Kesimpulan**

[62] Konklusinya, atas imbangan kebarangkalian, mahkamah ini telah membenarkan tuntutan plaintif terhadap defendan-defendan. D 2-4 didapati bertanggungan secara vikarius atas perbuatan salah yang dilakukan oleh defendan pertama dalam perjalanan pekerjaannya. Ganti rugi am yang C dibenarkan untuk penahanan salah ialah RM2,000 sehari bagi 106 hari yang berjumlah RM212,000. Manakala ganti rugi teladan yang diberikan berjumlah RM30,000 dengan kos sebanyak RM25,000.

D

E

F

G

H

I